

te adhuc pendebit; is vero auditis partibus, quemadmodum de alia quavis Causa privata cognoscito.

CAPUT XXXV.

De Feriis.

§. 399.

Dies a Judiciis vacui, seu feriatii sunt Dominici, festi de præcepto, Dies a festo Nativitatis Domini usque ad Epiphaniam, a Dominica Palmarum usque ad secundum Paschatis; tres Dies Rogationum; Dies a festo Corporis Christi usque ad Octavum, seu Diem Jovis subsequenter.

§. 400.

Dies feriatii pro Causis audiendis præstitui non licet; præterquam si Judici comperitur fiat, e dilatione uni vel alteri Parti damnum, vel periculum damni obventurum.

§. 401.

Scripturæ, quibus producendis terminus hac Constitutione præfinitus est, etiam in diebus feriatis, exceptis tamen diebus Dominicis et festis de Præcepto; illæ vero, pro quibus Judex terminum assignare debet, die præfixo porrigendæ sunt.

§. 402.

In terminis a Judice determinandis amplioribus diebus 14. feriæ semper inclusæ sunt; non vero in illis, qui tantum 14. dies vel pauciores continent; Judex tamen hoc in casu terminum habita ratione intercedentium feriarum restringere potest.

§. 403.

Judex Scripturis porrigendis nunquam diem feriatum præstituat, nisi dilatio damnum vel periculum damni uni vel alteri parti afferre queat, utrique tamen parti liberum esto, scripturas ante terminum præfixum, et etiam intra ferias, dummodo dies Dominicus, vel festus de Præcepto non sit, exhibere.

§. 404.

Pro reliquis Actibus judicialibus in feriis idem obtineat, quod pro Scripturis porrigendis præscriptum est.

§. 405.

Judex in præfiniendis Terminis pro Personarum Conditione ad tempus Messis, ac Vindemiarum pro eo, ac par erit, respiciat.

CAPUT XXXVI.

De intimatione Decretorum, ac Mandatorum judicialium.

§. 406.

Primam Scripturam in Causa porrigens, in eadem habitationem suam, nisi jam alias publice nota sit, indicare debet, secus suspenso interim Decreto, quod juris esset, petens de hoc admonendus est.

§. 407.

Primum Decretum, quod super lite fiet, Reo convento ad proprias manus transmittendum